

การสร้างขบวนการขับเคลื่อน
เศรษฐกิจพอเพียง

คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	๑
๑. ความเป็นมา	๕
๒. เป้าหมายและวัตถุประสงค์	๑๑
๓. แนวทางในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง	๑๕
๔. ขอบเขตและแนวทางในการดำเนินงาน	๑๙
๕. ระยะเวลาดำเนินงาน	๓๓
๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๓๔
๗. ดัชนีติดตามผลดำเนินงาน	๓๗
๘. กลไกการดำเนินงาน	๔๑
๙. งบประมาณในการดำเนินงาน	๔๕

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ได้ริเริ่มการสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสานต่อความคิดและเชื่อมโยงการขยายผลที่เกิดจากการนำหลักปรัชญาไปประยุกต์ใช้อย่างหลากหลาย รวมทั้งเพื่อจุดประกายให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับ และการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างจริงจัง

ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ ทำให้คนไทยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมากขึ้น สศช. จึงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่างๆ มาร่วมกันกลั่นกรองพระราชดำรัสเพื่อสรุปเป็นนิยาม “**ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**” และได้ัญเชิญมาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙

เป้าหมายหลักของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง คือการสร้างกระแสสังคมให้มีการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้เป็นกรอบความคิดหรือส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของคนไทยทุกคน ผ่านการสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ให้ประชาชนทุกคนสามารถนำหลักปรัชญาฯ ไปประยุกต์ใช้ได้
อย่างเหมาะสม และปลูกฝังปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการ
ดำรงชีวิตให้อยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนนำไปสู่
การปรับแนวทางการพัฒนาให้อยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง
โดยมีขอบเขตการดำเนินงาน ๔ ด้านควบคู่กันไป คือ เชื่อมโยง
เครือข่ายเรียนรู้ พัฒนาศึกษาและศึกษาวิจัย สร้างหลักสูตรและ
กระบวนการเรียนรู้ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง จะเป็นไปในลักษณะ
เครือข่ายและระดมพลังจากทุกภาคส่วน โดยมีแกนกลางขับเคลื่อน
๓ ระดับ ได้แก่ คณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ คณะอนุกรรมการ
ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และกลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียงใน
สศช. ซึ่งจะเป็นหน่วยปฏิบัติในการดำเนินงาน และจะทูลเกล้าฯ
ถวายผลการดำเนินงานเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา
ครบรอบ ๘๐ พรรษา ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง จะเป็นการเสริมพลังให้
ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแส
โลกาภิวัตน์ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างฐานรากทางเศรษฐกิจ
และสังคมให้เข้มแข็ง รักษาความสมดุลของทุนและทรัพยากรในมิติ
ต่างๆ ตลอดจนสามารถปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงได้
อย่างรู้เท่าทัน และนำไปสู่ประโยชน์สุขของคนไทยในที่สุด

เศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๒๕ ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลง

ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพระราชทานในโอกาสต่างๆ รวมทั้งพระราชดำรัสอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหาร ประเทศให้ดำเนินไปใน **ทางสายกลาง** โดยเฉพาะการพัฒนา เศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความ จำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมี ผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและ ภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และ ความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการ วางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มี สำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการ รองรับการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลก ภายนอกได้เป็นอย่างดี

๑

ความเป็นมา

ตลอดเวลากว่าครึ่งศตวรรษ นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นเถลิงราชสมบัติบรมราชาภิเษก ภายใต้หนพปฎลมหาเศวตฉัตร ซึ่งได้พระราชทานพระปฐมราชโองการ

**“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม
เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”**

พระองค์ได้ทรงทุ่มเทพระวรกายและพระสติปัญญา ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพสกนิกรของพระองค์ และบำเพ็ญพระราชกรณียกิจในด้านต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของพสกนิกรเป็นที่ตั้ง โดยใช้หลักคุณธรรม และความรู้ ความเข้าใจทางหลักวิชา ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับภูมิสังคมของแต่ละพื้นที่ เป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนา

จากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระองค์
นับตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ เป็นต้นมา จะพบว่า พระองค์ท่านได้ทรง
เน้นย้ำแนวทางการพัฒนา บนหลักแนวคิดพึ่งตนเอง เพื่อให้เกิด
ความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ ของคนส่วนใหญ่ โดยใช้หลัก
ความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกัน
ที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาทตระหนก
ถึงการพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชา และ
การมีคุณธรรมเป็นกรอบในการปฏิบัติและการดำรงชีวิต ซึ่ง
ทั้งหมดนี้เป็นที่รู้จักกันดีภายใต้ชื่อว่า เศรษฐกิจพอเพียง

วิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาเป็นบทเรียนของการพัฒนา
ที่ไม่สมดุลและไม่มีเสถียรภาพ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อความ
เป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการ
พัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ที่ไม่คำนึงถึงระดับความเหมาะสม
กับศักยภาพขององค์กร ภูมิสังคมของประเทศ หรือความพร้อม
ของคนและระบบ นอกจากนี้แล้ว การหวังพึ่งพิงความรู้ เงินลงทุน
หรือตลาดจากภายนอกประเทศมากเกินไป โดยไม่เตรียมสร้าง
พื้นฐานภายในประเทศให้มั่นคงและเข้มแข็ง หรือสร้างภูมิคุ้มกัน
ที่ดีเพื่อให้สามารถพร้อมรับความเสี่ยงจากความผันผวนของปัจจัย
ภายในและภายนอก

ในขณะเดียวกันปัญหาซึ่งทับถมมาอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็น
เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมได้ก่อให้เกิดความ
เหลื่อมล้ำในการกระจายทุน กระจายความเจริญ และกระจาย

รายได้ระหว่างกลุ่มคนและในเชิงพื้นที่ เกิดปัญหาทางสังคม ความย่อหย่อนทางศีลธรรม ความเสื่อมสลายของวัฒนธรรมที่ดีของสังคมไทย ตลอดจนความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บทเรียนจากการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น ได้ทำให้ประชาชนชาวไทยทุกระดับในทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม นักวิชาการ ย้อนกลับมาพิจารณาและทบทวนแนวทางการดำเนินชีวิต และการพัฒนาในช่วงที่ผ่านมา แล้วหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาและดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ในพระราชดำริของพระองค์ท่าน จนเกิดกลุ่มนักคิด และนักปฏิบัติจากหลายหน่วยงานและหลายสาขาอาชีพ ในระดับรากหญ้าและส่วนกลาง ที่หันมาให้ความสนใจศึกษาค้นคว้า พัฒนา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในเชิงกรอบแนวคิดทางทฤษฎี และใช้เป็นแนวทางประกอบการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะหน่วยงานหลักในการวางแผนของประเทศ ตระหนักถึงความสำคัญของพระราชดำรินี้ จึงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่างๆ มาร่วมกันพิจารณา กลั่นกรอง พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้พระราชทาน ในโอกาสต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง สรุปออกมาเป็นนิยามความหมายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และได้ัญเชิญ

มาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับ และทุกภาคส่วนของสังคม มีความเข้าใจในหลักปรัชญา และนำไปเป็นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินชีวิตด้านต่างๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน ประชาชนอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข สังคมมีความเข้มแข็ง และประเทศชาติมั่นคงในที่สุด

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่เป็นทั้งแนวคิด หลักการ และแนวทางปฏิบัติตนของแต่ละบุคคล และองค์กร โดยคำนึงถึงความพอประมาณกับศักยภาพของตนเองและสภาวะแวดล้อม ความมีเหตุมีผลและการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองโดยใช้ความรู้อย่างถูกหลักวิชาการ ด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม ไม่เบียดเบียนกัน แบ่งปัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมมือปรองดองกันในสังคม ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสายใยเชื่อมโยงคนในภาคส่วนต่างๆ ของสังคมเข้าด้วยกัน สร้างสรรค์พลังในทางบวก นำไปสู่ความสามัคคี การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ได้

ตัวอย่างภาคปฏิบัติที่รู้จักกันแพร่หลายตัวอย่างหนึ่งของหลักเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ **ทฤษฎีใหม่** ที่ส่งเสริมการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากการสร้างความมั่นคงในระดับครัวเรือน ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระดับหนึ่งก่อน แล้วก้าวเข้าสู่การรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ ในรูปกลุ่ม ชุมชน หรือกลุ่มธุรกิจต่อเนื่อง เพื่อร่วมมือกันสร้างสรรค์ และป้องกันแรงกระทบ

ทางลบจากภายนอก สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และท้ายสุด เป็นการสร้างความเชื่อมโยงกับธุรกิจขนาดใหญ่ ภาครัฐ หรือ องค์กรต่างๆ นอกกลุ่ม เพื่อขยายขอบเขตความร่วมมือในรูปแบบ ต่างๆ ไปสู่ระดับประเทศ

อย่างไรก็ดี ปัจจุบันแม้ว่าประชาชนทั่วไปจะรู้จักและมีผลงานเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนมีการนำไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบต่างๆ บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีความหลากหลายในการตีความ เนื่องจากอาจจะยังไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจน และไม่มีตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรมมากนัก ทำให้ไม่มีการนำไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายเท่าที่ควร นอกจากนี้แล้ว การดำเนินชีวิตหรือกิจกรรมต่างๆ อย่างไม่พอเพียง บนพื้นฐานของความประมาท ในภาคส่วนต่างๆ ของสังคม อาจก่อให้เกิดปัญหาที่สะสม และสามารถนำไปสู่วิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคม ดังที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตได้

ดังนั้น สศช. จึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องริเริ่มการสร้าง **ขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง** เพื่อสานต่อความคิดและเชื่อมโยงการขยายผลที่เกิดจากการนำหลักปรัชญา ไปใช้อย่างหลากหลายในปัจจุบัน รวมทั้งจุดประกายให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับและการตระหนักถึงประโยชน์จากการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในทุกระดับและทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงนี้ จะเป็นการเสริมพลังให้

ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน และมีศักดิ์ศรีในเวทีโลก ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ เพราะแนวคิดของ เศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ที่เน้นการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการสร้างฐานรากทางเศรษฐกิจ และสังคมให้เข้มแข็ง รักษาความสมดุลของทุนและทรัพยากร ในมิติต่างๆ ในขณะที่ส่งเสริมให้มีเสถียรภาพในระดับระหว่าง ประเทศ สามารถปรับตัวเลือกรับสิ่งที่เป็นประโยชน์และพร้อมรับ การเปลี่ยนแปลงได้อย่างรู้เท่าทัน และนำไปสู่ความอยู่เย็นเป็นสุข ของประชาชนชาวไทยในที่สุด

๒

เป้าหมายและ วัตถุประสงค์

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในแนวทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศตามแนวทางสายกลาง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการนำสังคมให้สามารถรอดพ้นวิกฤตและดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

การนำหลักปรัชญาฯ ไปประยุกต์ใช้ตามทางสายกลางนั้น จะต้องอาศัยวิธีการ หรือ การกระทำที่ยึดหลักของ **ความพอประมาณ** บนพื้นฐานของ **ความมีเหตุผล** และมีการ **สร้างภูมิคุ้มกัน** ในตัวที่ดีพอควบคู่ไปกับการอาศัยเงื่อนไขอีก ๒ ประการ คือ **เงื่อนไขความรู้** อันประกอบด้วย การมีความรอบรู้ ความรอบคอบและความ

ระมัดระวัง และเงื่อนไขทางด้านคุณธรรม ทั้งทางด้านจิตใจและ
การกระทำเป็นสำคัญ

เป้าประสงค์หลัก ของการสร้างขบวนการขับเคลื่อน
เศรษฐกิจพอเพียง คือ

มุ่งสร้างกระแสสังคม ให้มีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม และเกิดการปรับเปลี่ยน
กระบวนทัศน์ในการดำรงชีวิตและวิถีปฏิบัติ ตลอดจนปรับ
แนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมาย การสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
พอเพียง แบ่งออกเป็น ๒ ระยะ คือ เป้าหมายการดำเนินการ
ระยะสั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของ
การขับเคลื่อน และเป้าหมายระยะยาวซึ่งเป็นผลที่คาดหวัง
จากการดำเนินการขับเคลื่อนอย่างเป็นขบวนการ

เป้าหมายการดำเนินการขับเคลื่อน ในระยะ ๔ ปี (๒๕๔๖-๒๕๕๐)

- **รณรงค์สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง** เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ให้ประชาชนทุกภาคส่วน และทุกระดับ เกิดความสนใจเรียนรู้ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแพร่หลาย
- **พัฒนาแนวคิดและองค์ความรู้** ที่เกี่ยวกับการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกระดับ ตั้งแต่การพัฒนาตน กลุ่ม องค์กร ชุมชน สังคม จนถึงระดับประเทศ ในแง่มุมต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนและถูกต้อง
- **พัฒนากระบวนการเรียนรู้** และตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมในรูปแบบที่หลากหลายและครอบคลุมสาขาต่างๆ เพื่อให้ประชาชนทุกภาคส่วน และทุกระดับ เข้าใจเศรษฐกิจพอเพียง จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในลักษณะที่สอดคล้องกับหน้าที่และบทบาทของแต่ละบุคคลให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม
- **พัฒนาเครือข่ายเรียนรู้และสร้างบุคลากร** ที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงให้ขยายผลในวงกว้าง และสามารถนำหลักปรัชญาฯ ไปประยุกต์ใช้ในภาคส่วนต่างๆ ในหลากหลายมิติ

เป้าหมายการดำเนินการในระยะยาว

- **คนไทยในระดับต่าง ๆ** ตั้งแต่ประชาชนทั่วไป นักเรียน นักศึกษา ผู้ประกอบการ พนักงาน เจ้าหน้าที่รัฐ นักวิชาการ ผู้นำชุมชน ผู้บริหาร มีจิตสำนึก ค่านิยม และกระบวนทัศน์ ในการดำเนินชีวิตที่อยู่บนพื้นฐานของหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- **สังคมไทย** เป็นสังคมที่มีเครือข่ายการเรียนรู้และความร่วมมือในภาคส่วนต่างๆ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- **ระบบและโครงสร้างของการพัฒนาประเทศ** ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง

๓

แนวทางในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจพอเพียง

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งที่จะทำให้เกิดการนำปรัชญาฯ และหลักการบนพื้นฐานของปรัชญาฯ ดังกล่าวข้างต้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ซึ่งการที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสำเร็จได้นั้นจำเป็นที่จะต้องกำหนดแนวทางหรือยุทธวิธีในการขับเคลื่อนอย่างเป็นขั้นตอนและชัดเจน ดังนี้

- เชื่อมโยงกลุ่มหรือบุคคลที่มีการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียงที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อสร้างแกนเครือข่ายขับเคลื่อน ในการสานต่อองค์ความรู้ และรวมพลังเครือข่ายในการดำเนินกิจกรรมให้ไปในทิศทางเดียวกัน โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายนี้ จะนำไปสู่การสร้างกระแสเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มย่อยๆ (Many small movements) ที่มีความหลากหลาย ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพื้นฐานของการขับเคลื่อนต่อไป

- **ร่วมมือระหว่างแกนเครือข่าย** โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการถอดบทเรียนเศรษฐกิจพอเพียง จากกิจกรรมตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม (Show Cases หรือ Best Practices) ในสาขาต่างๆ อาทิ เกษตรอุตสาหกรรม บริการ ตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ธุรกิจขนาดจิ๋ว เล็ก กลาง ใหญ่ ทั้งที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลว โดยชี้ให้เห็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอเพียง หรือไม่พอเพียง ทั้งนี้ ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมและหลากหลายจะเป็นเครื่องมือที่มีพลังในการสื่อความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงในสังคม
- **พัฒนาแนวคิดให้ชัดเจน** โดยการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาที่มีหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางเพื่อนำไปสู่การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากยิ่งขึ้นและนำเสนอเป็นทางเลือกหนึ่งของแนวทางการพัฒนา
- **สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน** เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยสร้างและเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วน ได้มีประสบการณ์ที่จะผ่านกระบวนการไตร่ตรองและเรียนรู้จากการปฏิบัติเพื่อตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้เป็นกรอบแนวคิดและพื้นฐานในการดำเนินชีวิตควบคู่ไปกับการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่**พลังศรัทธาและจิตสำนึก**เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคม

- **สร้างสื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลง** (Communication for Change) ที่มีพลังจากการประมวลความรู้และบทเรียนต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และเกิดความสนใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในกลุ่มเป้าหมาย
- **ขยายผลในภาคส่วนต่างๆ ในหลากหลายมิติ** ให้เกิดพลังเครือข่ายที่มีแรงมากเพียงพอ (Momentum) ที่จะทำให้กระแสเศรษฐกิจพอเพียงขยายต่อไปเรื่อยๆ ในวงกว้างอย่างเป็นธรรมชาติ จนเกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้เรียนรู้ถึงแนวทางวิธีการและเงื่อนไขในการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สุขแก่ตนและสังคม
- เกิดผลลัพธ์จากการขับเคลื่อน คือ ประชาชนในแต่ละพื้นที่และภาคส่วน **ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการดำเนินชีวิต** โดยนำเอาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นปรัชญานำทางชีวิต และเกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ในกลุ่มสาขาอาชีพและพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ จนสามารถนำไปสู่การปรับเปลี่ยนระบบและโครงสร้างของสังคม และยึดหลักการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงในที่สุด

วิธีการในการขับเคลื่อน

การสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงจะมุ่งประสานพลังในลักษณะพันธมิตรแห่งความร่วมมือ และเน้นการเสริมพลังทางบวกโดยการชักจูงหรือช่วย ให้มีประสิทธิภาพและมีพลังในการขับเคลื่อน โดยเริ่มจากการมองภาพการดำเนินการอย่างเป็นองค์รวมก่อน แล้วจึงกำหนดแนวทางและการดำเนินการในแต่ละด้าน เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงและเสริมพลังในการขับเคลื่อน ให้ประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับรากหญ้าถึงระดับมหภาค นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง

เครือข่ายขับเคลื่อนในเบื้องต้นจะแบ่งเป็น ๒ เครือข่ายหลัก ตามกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เครือข่ายด้านประชาสังคมและชุมชน และ เครือข่ายธุรกิจเอกชน โดยมีเครือข่ายสนับสนุนที่ร่วมมือกันทำงานตามภารกิจ ๓ ด้าน ได้แก่ เครือข่ายพัฒนาวิชาการและส่งเสริมการวิจัย เครือข่ายสร้างกระบวนการเรียนรู้ และ เครือข่ายสร้างความเข้าใจและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โดยทุกเครือข่ายจะมีแนวทางในการทำงานร่วมกันที่จะสร้างเสริมพลังเล็กๆ ภายในเครือข่าย และในที่สุดจะนำไปสู่การเสริมพลังซึ่งกันและกันจนกลายเป็นพลังใหญ่แห่งการขับเคลื่อน การทำงานของแต่ละเครือข่ายนั้นจะมีลักษณะกึ่งเวทีเปิด ที่สามารถเชิญคนภายนอก จากภาคส่วนอื่นๆ มาร่วมแสดงความคิดเห็น และร่วมมือในกิจกรรม ตามประเด็นความสนใจ

ขอบเขตและแนวทาง ในการดำเนินงาน

การดำเนินงานจะเน้นงานเชิงรุกโดยใช้ความรู้เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ให้เกิดการเคลื่อนไหวเชิงปฏิสัมพันธ์ในสังคม และขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตการดำเนินงาน ประกอบด้วย ๔ แผนงาน ซึ่งจะดำเนินการควบคู่กันไป ได้แก่ แผนงานเชื่อมโยงเครือข่ายและพัฒนาวิชาการกลาง แผนงานศึกษาวิจัย แผนงานสร้างกระบวนการเรียนรู้ และแผนงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โดยมีรายละเอียดแต่ละแผนงาน ดังนี้

แผนงานเชื่อมโยงเครือข่ายเรียนรู้และ พัฒนาวิชาการกลาง

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงนั้นจำเป็นต้องมีแกนกลาง
ในการขับเคลื่อน เพื่อทำหน้าที่ขยายและเชื่อมโยงเครือข่ายแห่ง
การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง (Learning network) ตลอดจน
สนับสนุนความร่วมมือระหว่างเครือข่ายและภาคีการพัฒนา ส่งเสริม
กระบวนการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่างๆ ในการขับเคลื่อน และมีโอกาส
แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ร่วมกัน เพื่อให้สามารถเผยแพร่
ให้นำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้และขยายผลได้อย่างต่อเนื่อง
การเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายภาคีเศรษฐกิจพอเพียง สามารถ
ดำเนินการได้ด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ

- **เชื่อมโยงภาคีเศรษฐกิจพอเพียงที่มีอยู่** เพื่อจัดตั้ง
เครือข่ายที่จะเป็นแกนขับเคลื่อน และขยายเครือข่าย
ต่อไป โดยการประสานติดต่อเครือข่ายต่างๆ ในองค์กร
ต่างๆ และในพื้นที่ จัดนิทรรศการ โดยเชิญผู้แทน
จากภาคีหลายฝ่าย นักทฤษฎี และนักปฏิบัติที่
เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วนของสังคมทั้งภาครัฐ เอกชน
ภาควิชาการ ประชาสังคมและประชาชนทั่วไป มา
นำเสนอและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ประสบการณ์
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

แผนงานเชื่อมโยงเครือข่ายเรียนรู้และ พัฒนาวิชาการกลาง

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงนั้นจำเป็นต้องมีแกนกลาง
ในการขับเคลื่อน เพื่อทำหน้าที่ขยายและเชื่อมโยงเครือข่ายแห่ง
การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง (Learning network) ตลอดจน
สนับสนุนความร่วมมือระหว่างเครือข่ายและภาคีการพัฒนา ส่งเสริม
กระบวนการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่างๆ ในการขับเคลื่อน และมีโอกาส
แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ร่วมกัน เพื่อให้สามารถเผยแพร่
ให้นำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้และขยายผลได้อย่างต่อเนื่อง
การเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายภาคีเศรษฐกิจพอเพียง สามารถ
ดำเนินการได้ด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ

- **เชื่อมโยงภาคีเศรษฐกิจพอเพียงที่มีอยู่** เพื่อจัดตั้ง
เครือข่ายที่จะเป็นแกนขับเคลื่อน และขยายเครือข่าย
ต่อไป โดยการประสานติดต่อเครือข่ายต่างๆ ในองค์กร
ต่างๆ และในพื้นที่ จัดนิทรรศการ โดยเชิญผู้แทน
จากภาคีหลายฝ่าย นักทฤษฎี และนักปฏิบัติที่
เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วนของสังคมทั้งภาครัฐ เอกชน
ภาควิชาการ ประชาสังคมและประชาชนทั่วไป มา
นำเสนอและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ประสบการณ์
เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

- จัดทำ **Interactive Website** เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างเครือข่ายเสมือน หรือ Virtual Network เศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของเครือข่ายเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
- จัดทำ **จุลสารสื่อข่าว** เพื่อเผยแพร่ผลงานและความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาฯ ระหว่างภาคีและบุคคลภายนอกที่สนใจ ให้ได้รับทราบความก้าวหน้าในการดำเนินการของเครือข่ายและเพื่อเป็นเวทีแห่งการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ระหว่างสมาชิกในเครือข่ายและผู้ที่เกี่ยวข้อง
- **พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างภาคีต่างๆ** ในลักษณะ “สร้างเพื่อน ร่วมสานช่วย” โดยพัฒนากิจกรรม **สนับสนุน**การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา จัดส่งวิทยากรไปดูแลและช่วยเหลือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้องค์กรชาวบ้านในพื้นที่มาร่วมถักทอการเรียนรู้ ร่วมกันทำกิจกรรม และแก้ไขปัญหา เพื่อกระตุ้นให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ต่อไปได้โดยธรรมชาติ

- ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในระดับระหว่างประเทศ โดยจัดกิจกรรมในลักษณะโครงการความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง
- สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และ พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในแง่มุมต่างๆ ให้ชัดเจน โดยจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเปรียบเสมือนห้องสมุดที่มีชีวิต เป็นที่ศึกษาดูงาน และถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้เกิดการขยายแนวคิดและการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นที่รวบรวมข้อมูล บทความ เอกสาร ตัวอย่าง และสื่อต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นสถานที่พบปะ แลกเปลี่ยน ประสานการเชื่อมโยงเครือข่ายและการดำเนินการทั่วไปของการขับเคลื่อน

๒ แผนงานศึกษาวิจัย

การพัฒนาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่างๆ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างขบวนการขับเคลื่อนฯ เนื่องจากความรู้

ความเข้าใจที่ถูกต้อง การชี้ให้เห็นแนวทาง วิธีการ ตลอดจน ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการใช้เศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐาน ในการดำเนินชีวิตและกิจกรรมต่างๆ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการ ปรับเปลี่ยนจิตสำนึก และวิถีปฏิบัติ ฉะนั้น การศึกษาวิจัยจึงเป็น รากฐานที่สำคัญในการเสริมสร้างเครื่องมือทางปัญญาในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถนำเศรษฐกิจพอเพียงไป ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม ในทุกระดับอย่าง ถูกต้อง

การพัฒนาวิชาการและส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า สามารถดำเนินการได้โดย **การวิจัยเชิงทฤษฎีและวิจัยเชิงปฏิบัติการ** (Action research) การจัดการองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ พอเพียงที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายโดยใช้ระบบสารสนเทศ การ จัดทำบทความศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง (Series of working paper) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยที่จะนำ ไปสู่การปรับทิศทางการพัฒนาให้อยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจ พอเพียงมากขึ้น การสนับสนุนกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบ มีส่วนร่วมที่อาศัยความรู้และประสบการณ์ของคนในท้องถิ่น หรือ ผู้ปฏิบัติในภาคส่วนต่างๆ มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ในบริบท ที่หลากหลาย

ตัวอย่างกิจกรรมหลักของการศึกษาวิจัย อาทิ

- **พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในแง่มุมต่าง ๆ** ให้ชัดเจน เช่น แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในเชิงเศรษฐศาสตร์การพัฒนาแนวคิดปรัชญาในการแก้ไขปัญหาความยากจน และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารจัดการ เป็นต้น
- **พัฒนาและสนับสนุนงานวิจัยเชิงนโยบาย** เพื่อหาแบบการพัฒนาที่จะนำไปสู่โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่สมดุล มีรากฐานมาจากวัฒนธรรมไทยที่เน้นความพอเพียง การแบ่งปันและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สนับสนุนให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินโครงการพัฒนา โดยเฉพาะความสมดุลทางโครงสร้างและระบบการผลิต
- **ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมให้มีความเข้มแข็งและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น** โดยอาศัยเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมให้มีความเป็นธรรมมากขึ้น โดยส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้สามารถลดความเหลื่อมล้ำ ลดปัญหาการกระจายทุนที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาระบบทางสังคมให้มีการดูแลกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาส หรือกลุ่มชายขอบในสังคม

สนับสนุนงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันของสังคมในมิติต่างๆ และการสร้างดัชนีชี้วัดความพอเพียงทางเศรษฐกิจและสังคม (Sufficiency Economy Development Indicators) บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการเตรียมป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่สมดุลหรือความไม่พอเพียง ไม่ให้ลุกลามจนกลายเป็นวิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคม อาทิ การศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลกลุ่ม/องค์กร/พื้นที่ที่ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต การวิจัย และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังทางสังคม (Social Watch) และการวิจัยและพัฒนาการจัดการเงินออมและหนี้สินของชุมชน

สนับสนุนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ที่เหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ อาทิ การสังเคราะห์องค์ความรู้จากกรณีศึกษาในชุมชนที่มีวิถีปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการวิจัยและพัฒนาตลาดท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ให้เกิดความสนใจศึกษาเกี่ยวกับหลักปรัชญาฯ เพิ่มเติม โดยสนับสนุนให้นักวิชาการ นักศึกษา หรือภาคีที่สนใจเข้าไปมีส่วนร่วมเรียนรู้ไปพร้อมๆ กับชุมชน จนเกิดเป็นงานวิจัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน ที่ส่งเสริมความเข้าใจร่วมกัน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปแบบอื่นๆ ต่อไปได้

การสร้างภาวะความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างเข้มข้นที่เปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่สนใจสามารถเข้าร่วมเรียนรู้ โดยอาจจัดสัมมนา ฝึกอบรม หรือสัมมนาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ที่เน้นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างผู้เข้าร่วม ผ่านกระบวนการไตร่ตรองและเรียนรู้จากการปฏิบัติ หรือประสบการณ์ของผู้อื่นจนสามารถตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แล้วเกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ น้อมนำเอาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

การสร้างหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ในระดับบุคคลจะนำไปสู่การสร้างคนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินการจะเน้นกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนเช่นผู้บริหาร ผู้นำชุมชน วิทยากรกระบวนการ ครู ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ นักการเมือง เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การสร้างเครือข่ายภาคีที่เข้มแข็ง และสามารถเป็นแกนในการผลักดันให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มที่หลากหลาย และในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ รวมทั้งผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในเชิง ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบ ระหว่างเครือข่าย ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรมหลักของการพัฒนาหลักสูตรและสร้าง
กระบวนการเรียนรู้ อาทิ

- **พัฒนาส่งเสริมนักวิชาการ นักวิจัย** ให้มีความเชี่ยวชาญ
ในเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยพัฒนา
หลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรต่อเนื่องที่เทียบเท่า
การศึกษาในระดับปริญญาโทและเอก วิชาทางเลือก
แนวทางการพัฒนาของประเทศไทย ในคณะต่างๆ
โดยเฉพาะ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์ และหลักสูตรบริหารจัดการ (Master
of Business Administration) ในสถาบันการศึกษา
ทั่วประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สนใจศึกษาวิจัยและ
เรียนรู้ เพื่อสร้างฐานข้อมูลและขยายผลเกี่ยวกับ
เศรษฐกิจพอเพียง
- **พัฒนาวิชาเศรษฐกิจพอเพียง** ให้เป็นส่วนหนึ่งของ
หลักสูตรการเรียนในหรือนอกระบบ ทั้งสายสามัญ
และสายอาชีพ ในทุกระดับ ทั้งระดับอนุบาล ประถม
ศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา โดยให้
บรรจุอยู่ในวิชาของโรงเรียนและสถาบันการศึกษา
ทั่วประเทศ
- **ออกแบบและริเริ่มให้มีชุดกระบวนการเรียนรู้ของ
หน่วยองค์กร** ที่มีศักยภาพที่จะจัดให้มีการเรียนรู้หลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย

หลักสูตร เนื้อหาวิธีการ เอกสาร อุปกรณ์ และสื่อต่างๆ ที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนสร้างความพร้อมให้แต่ละกลุ่มเป้าหมาย สามารถนำไปดำเนินการหรือเผยแพร่ต่อไปได้ด้วยตนเองรวมถึงการจัดทำกระบวนการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง โดยกลุ่มเป้าหมายเบื้องต้น มีดังนี้

- **ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานรัฐและเอกชน** เช่น เน้นกลุ่มเป้าหมายในระดับผู้นำการเปลี่ยนแปลง กลุ่มผู้กำหนดนโยบาย นักการเมือง ผู้บริหารองค์กร และบริษัทต่างๆ
- **ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ในระดับท้องถิ่น วิทยากรกระบวนการในพื้นที่** ผ่านการพัฒนากิจกรรมในพื้นที่อย่างเป็นระบบโดยคำนึงถึงศักยภาพของชุมชน
- **สร้างจิตสำนึกแก่ข้าราชการ** เพื่อให้ปรับวิถีการดำเนินชีวิต รวมถึงจัดเตรียมนโยบาย แผนงาน หรือโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านสังคม เศรษฐกิจและจิตใจควบคู่กันไป
- **วิทยากรหรือครู** เพื่อให้สามารถนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในดำเนินชีวิต จนสามารถถ่ายทอดได้อย่างถูกต้องและปลูกฝังความรู้ความเข้าใจไปให้

เด็กและเยาวชนรุ่นหลัง สอนให้เด็ก คิดเป็น เข้าใจ ในหลักเหตุผล มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ บนพื้นฐานของศีลธรรมและการพัฒนาจิตใจควบคู่ กันไป

สร้างจิตสำนึกแก่นักการเมือง ในการออกกฎหมาย และข้อบัญญัติต่างๆ หรือดำเนินวิถีทางการเมือง ให้ยึดมั่นอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียงและ ผลประโยชน์ของส่วนรวม มีทัศนคติและความคิด ที่ดี บนพื้นฐานของความพอเพียง สุจริต มีความเพียร และมีสติในการทำกิจการต่างๆ เพื่อสังคมและ ประเทศชาติ

จัดทำกรณีศึกษาตัวอย่างที่เหมาะสม (Best practices) และถอดรูปแบบ/บทเรียน เกี่ยวกับ เศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชนระดับต่างๆ ทั้งขนาดใหญ่ และ SMEs และสังเคราะห์เงื่อนไข ที่นำไปสู่ความสำเร็จที่จะดำเนินธุรกิจบนพื้นฐาน ของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนประโยชน์ที่เกิดขึ้น จากวิถีปฏิบัติดังกล่าว เพื่อพัฒนาเป็นฐานความรู้ ประกอบการนำไปใช้ในการอธิบายเพื่อให้เกิด ความเข้าใจ โดยสามารถถ่ายทอดบทเรียนได้อย่าง เป็นรูปธรรมและประชาสัมพันธ์ ให้เกิดผลทาง ปฏิบัติ ตลอดจนพัฒนาตัวชี้วัดความพอเพียง

ของการดำเนินงาน (Key Performance Indicator : KPI) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

จัดสัมมนาระหว่างภาคี โดยใช้กรณีศึกษาที่รวบรวมได้เป็นสื่อในการสร้างประสบการณ์ร่วมให้กลุ่มเป้าหมาย ในการหาแนวทางการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในระดับต่างๆ โดยขยายความเข้าใจและแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากตัวอย่างประสบการณ์จริง ทั้งที่ประสบความสำเร็จและไม่สำเร็จที่นำมาเสนอให้เห็นถึงวิธีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในหลากหลายแง่มุม

แผนงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

การสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในวงกว้าง เพื่อปลูกฝังค่านิยม และสร้างจิตสำนึกให้ค่านึงถึงเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตนั้น จะสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ให้ประชาชนจากทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และสามารถนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในระดับต่างๆ ได้มากขึ้น โดยมีกลุ่มเป้าหมายจากหลายภาคส่วน ทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน ภาครัฐ ภาคการศึกษา หรือ ภาคประชาสังคม

และเน้นใช้การสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Communication for change) ทั้งนี้ จำเป็นต้องเลือกวิธีการและรูปแบบในการสื่อสารที่ สอดคล้องกับเนื้อหาและแนวคิดของหลักปรัชญาฯ

ตัวอย่างกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และรณรงค์เพื่อสร้าง กระแสสังคม อาทิ

- จัดทำ**คู่มือเศรษฐกิจพอเพียงฉบับประชาชน** ที่ง่ายแก่ การทำความเข้าใจ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- **เผยแพร่และประชาสัมพันธ์เศรษฐกิจพอเพียงผ่าน สื่อต่าง ๆ** เช่น จัดทำสารคดีสั้น ประมาณ ๑-๒ นาที เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ในช่วงวาระโอกาสที่สำคัญ หรือ ออกอากาศในรายการสนทนาทางสถานีโทรทัศน์ ช่องต่าง ๆ ที่กลุ่มเป้าหมายนิยมรับชม รวมทั้งจัดทำ รายการสารคดีสั้น ๆ ตอนละ ๒ นาที และตอนละ ๑๐ นาที ออกอากาศทางสื่อวิทยุทั่วประเทศ
- **จัดทำสื่อเฉพาะกิจ** โดยการจัดทำการ์ตูนและ **Animation** เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำเสนอ หลักแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง
- **ร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายจัดมหกรรมหรือนิทรรศการ** ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ ให้ประชาชนทุกระดับ เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

จัดการประกวดความเรียงทั่วประเทศ การประยุกต์ใช้
เศรษฐกิจพอเพียงในระดับมัธยมปลาย และนำผล
การประกวดที่ชนะเลิศ ไปเผยแพร่ทางสื่อวิทยุชุมชน
ในพื้นที่

พันธมิตรที่เป็นองค์กร ธุรกิจเอกชนที่เห็นด้วยกับ
หลักเศรษฐกิจพอเพียง (Corporate Partner) อาจรับเป็น
เจ้าภาพในการนำเสนอ ตัวอย่างกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
ในรูปแบบของการประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง เพื่อเป็น
การเสริมสร้างความเข้าใจในสังคม และเสริมสร้าง
ภาพพจน์ขององค์กรในขณะเดียวกัน

ระยะเวลาดำเนินงาน

การสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในระยะแรก จะมีระยะเวลาการดำเนินงาน ๔ ปี ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๔๖ - ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยจะมีการประเมินผลการดำเนินการ เพื่อปรับแนวทางการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความก้าวหน้าในแต่ละช่วง

ผลแห่งความสำเร็จจากการเผยแพร่ขยายผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่ประชาชนทั่วไป จะเห็นเป็นรูปธรรมได้จากการสร้างคน สร้างตัวอย่าง สร้างเครือข่ายที่จะเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนทั้งเครือข่ายเชิงพื้นที่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ และเครือข่ายในสาขาอาชีพต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนที่มีพลัง

เครือข่ายต่างๆอาจพร้อมใจกันนำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องและโดดเด่น ในพื้นที่ของแต่ละภาคี ตลอดปี ๒๕๕๐ เพื่อเป็นการทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายผลการดำเนินงานเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา ครบรอบ ๘๐ พรรษา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ระยะสั้น

- ❖ เกิดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในประชาชนทุกระดับ เริ่มจากกลุ่มเยาวชน จนถึงระดับนักวิชาการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักธุรกิจ โดยมีผลลัพธ์คือ หนังสือ หรือ สื่อต่างๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงประกอบการเรียนรู้
- ❖ เกิดความรู้ ความเข้าใจ และกระแสนับสนุนเกี่ยวกับปรัชญาฯ ในทุกวงการและทุกระดับ และเกิดกระแสนับสนุนในหมู่ประชาชนทุกกลุ่ม ให้มีความรู้และเข้าใจแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตรงกันมากขึ้น
- ❖ เกิดการพัฒนาและสร้างคน ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างผู้นำที่จะเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเป็นจำนวนมากขึ้น

ระยะยาว

- ❖ ประชาชนทุกระดับสามารถแยกแยะได้ว่า อะไรเป็นเศรษฐกิจพอเพียงและอะไรที่ไม่ใช่ รวมทั้งสามารถขยายความเข้าใจและค้นหาตัวอย่างเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่เป็นรูปธรรมได้ในหลายรูปแบบ
- ❖ เกิดกระบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง เป็นเครือข่ายเรียนรู้ในภาครัฐ ธุรกิจเอกชน ประชาสังคม และวิชาการ ที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคีฝ่ายต่างๆ ให้เกิดการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำไปใช้ในทุกระดับอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ภายใต้สถานการณ์ที่แตกต่างกัน อาทิ
 - **ภาคราชการ** ปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหาร ที่เน้นการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ประกอบการกำหนดนโยบายและวางยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านต่างๆ โดยเชื่อมโยงผลประโยชน์ระดับท้องถิ่นและระดับชาติเข้าด้วยกัน เช่น ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมและมุ่งรักษาความสมดุลของการพัฒนาเพื่อผลแห่งความยั่งยืน มีการจัดทำระบบเตือนภัยทางเศรษฐกิจและสังคมด้านความพอเพียง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและนำไปสู่การพัฒนาอย่างสมดุล

- **ภาคธุรกิจ** สามารถนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ ในการบริหารจัดการให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี บนพื้นฐานของการมีองค์ความรู้ ที่ถูกต้องและลึกซึ้ง รู้เท่าทันสถานการณ์ เช่น ริเริ่ม มาตรการป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการทำ ธุรกิจ
- **ระดับชุมชน** สามารถนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต เช่น พัฒนาแนวคิดการดำเนินชีวิต ให้สมาชิกคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ ส่วนรวมควบคู่กันไป รู้จักพึ่งพาตัวเองและช่วยเหลือ ผู้อื่นได้ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน และรู้จักพัฒนา ตนเองให้อยู่ดียืนขึ้นด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์ และแลกเปลี่ยนร่วมกับสมาชิกจากชุมชนอื่นๆ บน พื้นฐานของความไม่ประมาท

๗

ดัชนีติดตาม ผลการดำเนินงาน

แผนงานเชื่อมโยงเครือข่ายและพัฒนา วิชาการกลาง

- เครือข่ายการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่และในสาขาอาชีพหลักต่างๆ
- จุลสาร หรือ หนังสือ หรือเอกสารประกอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญา ที่มีคุณภาพและง่ายแก่การทำความเข้าใจและนำไปเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้
- Interactive Website เศรษฐกิจพอเพียงที่มีสาระและง่ายแก่การเข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและผู้สนใจ

- กลุ่มเป้าหมายมีความเข้าใจในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแจ่มแจ้ง เห็นตัวอย่างการนำหลักปรัชญาไปประยุกต์ใช้ในบริบทต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม และเห็นถึงความสำคัญในการนำปรัชญาไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
- กลุ่มเป้าหมายสร้าง พัฒนาและขยายเครือข่ายการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างกันในพื้นที่และภาคส่วนต่างๆ ให้มากขึ้น

๒ แผนงานศึกษาวิจัย

- เครือข่ายวิชาการเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อแลกเปลี่ยน และพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกันเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
- ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับกรอบการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียงตีพิมพ์ อย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ชุดหนังสือประมวลองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง และฐานข้อมูลกลุ่ม/องค์กร/พื้นที่ที่ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

๓

แผนงานสร้างกระบวนการเรียนรู้

- กรณีศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หรือตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมของการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้เป็นหลักในการดำเนินกิจกรรมและประสบความสำเร็จ
- หลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงในทุกระดับ ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ จนถึงระดับปริญญาตรี ปริญญาโท/เอก
- นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในและนอกระบบ มีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้
- รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในภาคเอกชน ภาคราชการ ภาคประชาชน และสื่อมวลชน เป็นต้น

แผนงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

- รายการโทรทัศน์สั้นๆ (Spot) รายการสารคดี (Documentary) และการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในรายการที่ได้รับความนิยมทางโทรทัศน์
- การ์ตูนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เผยแพร่ในรูปแบบที่หลากหลาย
- รายการทางวิทยุสั้นๆ ในรายการที่มีสาระเกี่ยวกับการสร้างสรรค์สังคม ผ่านช่องสถานีหรือเครือข่ายต่างๆ เช่น วิทยุชุมชน วิทยุร่วมด้วยช่วยกัน หรือ อ.ส.ม.ท. เป็นต้น
- กลุ่มเป้าหมายให้ความสนใจ และมีความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีการนำไปเผยแพร่ต่อไป
- ประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิตและการทำงาน

กลไกการดำเนินงาน

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง จำเป็นต้องมีกลไกในการบริหารจัดการที่จะเป็นแกนกลางในการขับเคลื่อน โดยควรมีการบริหารจัดการในรูปแบบมูลนิธิเพื่อความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ และอาจจัดตั้งเป็นสถาบันขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในที่สุด

ในระยะต้น หน่วยภายใน สศช. เป็นแกนกลางในการดำเนินการและประสานงานระหว่างเครือข่ายในชั้นต้น โดยจัดการด้านการเงินภายใต้การบริหารของมูลนิธิ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถระดมทุนประเภทต่างๆ มาใช้ได้จากทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งจากภาคเอกชน ภาครัฐ หรือองค์กรภาคีต่างๆ รวมทั้งมีความเป็นอิสระในการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการขับเคลื่อน

ในระยะต่อไป เมื่อเครือข่ายมีความเข้มแข็งและมีผลการดำเนินงานเพียงพอที่จะเกิดการขับเคลื่อนในวงกว้าง อาจพิจารณาความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการให้อยู่ในรูปแบบของสถาบันอิสระที่ดำเนินการได้เอง โดยจัดตั้ง**สถาบันขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง** ให้เป็นกลไกหลักในที่สุด

โครงสร้างการบริหารจัดการในขั้นต้นจะเป็นกลไก ๓ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๑ : คณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิเศรษฐกิจพอเพียง ทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะเชิงแนวทาง และข้อพึงพิจารณาในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับที่ ๒ : คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งแต่งตั้งภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีองค์ประกอบและภารกิจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

- ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานคณะกรรมการ
- เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นรองประธาน
- ผู้แทนจากภาครัฐ ธุรกิจเอกชน ประชาสังคม และนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นอนุกรรมการ
- ฝ่ายเลขานุการ

ภารกิจหน้าที่

- ประสานเครือข่ายทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติให้เกิดการนำไปประยุกต์ใช้ในภาคส่วนต่างๆ ของสังคม
- กำหนดกลยุทธ์และกิจกรรมหลักๆ ของการดำเนินงานตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมภายใต้แผนปฏิบัติงานสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง
- ให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการประสาน เชื่อมโยงเครือข่าย และการระดมทุน

ระดับที่ ๓ : กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ และเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเบื้องต้นของเครือข่าย ดำเนินการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางที่คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ รับผิดชอบการประสานงานในภาคปฏิบัติ และการจัดการทั่วไป โดยมีเจ้าหน้าที่ทำงานเต็มเวลาอย่างพอเพียงที่จะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบ่งความรับผิดชอบตามด้านต่างๆ และใช้กลไกของ มูลนิธิฯ จัดการด้านการเงินและธุรการทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ภารกิจหน้าที่ของฝ่ายเลขานุการ

- ติดต่อ ประสานแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมของส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

พอเพียง ทั้งภายในและภายนอก สศช. ให้เป็นไปใน
แนวทางที่คณะกรรมการฯ กำหนดและชี้แนะ

- พิจารณากลับกรองโครงการและแผนงาน ที่เสนอโดย
ภาคีจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับราชการ ประชาสังคม
วิชาการ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อน
เศรษฐกิจพอเพียง ในกรณีที่ต้องการงบประมาณ
สนับสนุน
- ส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นให้การขับเคลื่อน
เศรษฐกิจพอเพียงของภาคีต่างๆ เป็นไปในทิศทาง
เดียวกัน และมีความเข้มแข็งพอที่จะมีความเป็นพลวัตร
ในตนเอง
- ติดตามประเมินผลความก้าวหน้าจากการขับเคลื่อน
ของภาคีฝ่ายต่างๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และ
รายงานต่อคณะกรรมการเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง
- เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้การ
ดำเนินงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเป็นไปตาม
เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

งบประมาณ ในการดำเนินงาน

การดำเนินการสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดระยะเวลาดำเนินการนั้น จะระดมพลัง รวมถึงทุนจากภาคส่วน ต่างๆ ทั้งจากภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และจากแหล่งอื่นๆ โดย ในเบื้องต้นจะขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐเป็น งบดำเนินการเบื้องต้น หลังจากนั้นจะดำเนินการระดมทุนจาก ภาคส่วนต่างๆ ที่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์และการดำเนินการ ตามความเหมาะสม